

C/2024/6640

11.11.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 17 lipca 2024 r. w sprawie T-689/21, Auken i in./Komisja, wniesione w dniu 27 września 2024 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-631/24 P)

(C/2024/6640)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Burón Pérez, G. Gattinara, i A. Spina,)

Druga strona postępowania: Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus, Emilie Mosnier, jako spadkobierczynie Michèle Rivasi i Kimberly van Sparrentak

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania.
- oddalenie skargi jako bezzasadnej oraz

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi cztery zarzuty.

Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do utajnienia fragmentów tekstu dotyczących definicji „umyślnego uchybienia” i „wszelkich możliwych rozsądnych starań” (zaskarżony wyrok, pkt 39–46). Komisja podnosi, że uznając, iż okoliczności przedstawione w zaskarżonej decyzji nie były wystarczająco uzasadnione, tak aby uniemożliwić Komisji dalsze wyjaśnienie powodów częściowego dostępu do dokumentów, Sąd naruszył prawo przy dokonywaniu wykładni obowiązku uzasadnienia.

Naruszenie prawa przy wykładni art. 4 ust. 2 tiret pierwsze (⁽¹⁾rozporządzenia nr 1049/2001, naruszenie obowiązku uzasadnienia i przeinaczenie okoliczności faktycznych poprzez uznanie utajnienia fragmentów przepisów dotyczących odszkodowania za niezgodne z prawem (pkt 157–171 zaskarżonego wyroku). Zdaniem Komisji okoliczność, że odpowiedzialność przedsiębiorcy i istnienie klauzuli odszkodowawczej w umowach były faktami znanymi, nie może wyeliminować naruszenia interesu handlowego przedsiębiorców poprzez szersze ujawnienie treści odpowiednich postanowień umownych. Komisja podnosi również, że szereg oświadczeń, takich jak twierdzenie, iż utajnienie pewnych klauzul „nie zasługuje” na ochronę jako interes handlowy, nie jest uzasadnionych, oraz że Sąd dokonał zniekształconej interpretacji istotnych elementów kontekstowych postanowień umownych dotyczących odszkodowania.

Naruszenia prawa przy wykładni art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 i obowiązku uzasadnienia, a także przeinaczenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do utajnienia fragmentów tekstu przepisów dotyczących odsprzedaży i darowizny (pkt 179–188 zaskarżonego wyroku). Komisja podnosi, że Sąd błędnie stwierdził, iż sporna decyzja była niewystarczająco uzasadniona, oraz że przeinaczył on również okoliczności faktyczne, dochodząc do tego wniosku.

Naruszenie prawa poprzez uznanie naruszenia art. 11 ust. 1 i art. 42 karty praw podstawowych za udowodnione (pkt 236–238 i 240 zaskarżonego wyroku). Komisja podnosi, że Sąd nie mógł stwierdzić, jako konsekwencji swoich wcześniejszych ustaleń wykazujących naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, że Komisja naruszyła art. 11 ust. 1 i 42 karty praw podstawowych.

(¹) Dz.U. L 2001, L 145, s. 43.